

Oddział Onkologii Klinicznej z Pododdziałem Diennej Chemioterapii

Ul. J. Dekerta 1, 66-400 Gorzów Wlkp.

Kierownik: (095) 7331-283; telefon do lekarzy (095) 7331-516; pielęgniarki : (095)7331-744;
telefon dostępny dla pacjentów: (0-95) 803-23-46

ZGODA NA LECZENIE PRZERZUTÓW DO KOŚCI BISFOSFONIANEM INFORMACJA DLA PACJENTA

W oparciu o wykonane badania diagnostyczne rozpoznano u Pana/Pani przerzuty nowotworowe do kości wymagające leczenia bisfosfonianami. W związku z tym, prosimy o zapoznanie się z poniższymi informacjami i podpisanie zgody na leczenie.

Bisfosfoniany są lekami, które gromadzą się w tkance kostnej i hamują jej niszczenie zależne od działania osteoklastów. Wskutek zastosowania bisfosfonianów:

- zmniejszają się bóle kostne,
- zmniejsza się szybkość niszczenia tkanki kostnej pod wpływem nowotworu,
- obniża się zawartość wapnia we krwi (leczenie hiperkalcemii),
- zmniejsza się ryzyko wystąpienia powikłań kostnych (np. złamania patologiczne, ucisk rdzenia kręgowego).

Bisfosfoniany wykazują większą skuteczność w przypadku chorych, u których przeważają zmiany osteolityczne, dlatego są często stosowane w leczeniu przerzutów w kościach u chorych na raka piersi, raka płuca, raka nerki ale także w innych nowotworach.

Najczęściej stosowany bisfosfoniany podawane są dożylnie:

- Pamidronian stosuje się w powolnym wlewie dożylnym (około 60-90 min) co cztery tygodnie.
- Kwas zoledronowy jest podawany również dożylnie przez około 15 - 60 minut.

Różnice w skuteczności poszczególnych leków z grupy bisfosfonianów nie są duże, a wybór zastosowanego leczenia powinien należeć do lekarza prowadzącego.

Ze względu na mechanizm działania bisfosfonianów należy pamiętać o konieczności przyjmowania preparatów wapnia (o ile bisfosfoniany nie są stosowane w leczeniu hiperkalcemii). Suplementacja wapnia z niewielką dawką witaminy D3, jest szczególnie ważna przy leczeniu dożylnymi preparatami bisfosfonianów. Lekarz poinformuje Panią/Pana o właściwym preparacie wapnia z witaminą D i sposobie przyjmowania. Preparaty wapnia z witaminą D są dostępne w aptekach bez recepty.

Działania uboczne bisfosfonianów zwykle nie są poważne. Najczęściej obserwowane są: osłabienie, przejściowa gorączka, nudności, przejściowe nasilenie bólów kostnych i stawowych, objawy grypopodobne, ból głowy. Rzadziej pojawia się zaburzenie smaku, trudność z zasypianiem, niepokój, zaburzenie widzenia, ból brzucha, biegunka i reakcje alergiczne o różnym stopniu nasilenia. W

nielicznych przypadkach może dojść do istotnego spadku poziomu wapnia we krwi, co może prowadzić do skurczów mięśni oraz zaburzeń pracy serca.

Istotnym objawem ubocznym stosowania bisfosfonianów są zaburzenia pracy nerek, dlatego przed rozpoczęciem i przed każdym kolejnym podaniem bisfosfonianów należy kontrolować poziom wapnia i kreatyniny zaś codzienne unikać odwadniania się.

Bardzo rzadkim, lecz niezwykle poważnym powikłaniem leczenia bisfosfonianami jest martwica kości żuchwy (ONJ). Zazwyczaj powikłanie to pojawia się u chorych z problemami stomatologicznymi (np. niewyleczona próchnica zębów), dlatego przy rozpoczynaniu leczenia bisfosfonianami niekiedy zaleca się chorym kontrolną wizytę u stomatologa. Leczenie martwicy kości żuchwy jest bardzo trudne i często nie przynosi zamierzonych efektów. Należy powiedzieć lekarzowi prowadzącemu/pielęgniarkę (osobie z fachowego personelu medycznego) o ewentualnych dolegliwościach w obrębie jamy ustnej lub zębów.

Pacjenci poddawani zabiegom chirurgicznym dotyczącym zębów (np. ekstrakcji zębów), osoby niekorzystające z rutynowej opieki stomatologicznej lub pacjenci z chorobami dziąseł, osoby palące, osoby otrzymujące różnego rodzaju leczenie onkologiczne lub osoby wcześniej leczone bisfosfonianem (stosowanym w leczeniu lub zapobieganiu chorobom kości) mogą podlegać większemu ryzyku wystąpienia ONJ.

W celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia martwicy kości żuchwy podczas leczenia:

- Należy utrzymywać należytą higienę jamy ustnej, zadbać o właściwe przyleganie protez zębowych i zgłaszać się na rutynowe kontrolne badanie stomatologiczne.
- Pacjenci w trakcie leczenia stomatologicznego lub pacjenci przed zabiegami stomatologicznymi (np. ekstrakcją zębów) powinni informować o tym lekarza prowadzącego oraz powiedzieć stomatologowi, że przyjmują kwas zoledronowy
- Należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem prowadzącym i lekarzem stomatologiem, jeśli u pacjenta wystąpią jakiegokolwiek dolegliwości w obrębie jamy ustnej lub zębów, takie jak chwiejność zębów, ból lub obrzęk, nieogojące się owrzodzenia lub obecność nadmiernej wydzieliny, ponieważ mogą to być objawy martwicy kości szczęki.

ZGODA NA LECZENIE

Oświadczam że zapoznałem/-am się i zrozumiałem/-am powyższą informację dla pacjenta.

Lekarz prowadzący Dr.....udzielił mi wszelkich dodatkowych wyjaśnień, miałem/-am możliwość zadawania pytań i na wszystkie uzyskałem/-am wyczerpujące odpowiedzi.

Moim podpisem poniżej potwierdzam, iż

wyrażam zgodę na proponowane mi leczenie bisfosfonianem

SCHEMAT LECZENIA: Zoledronian (kwas zoledronowy)

.....
Data i podpis pacjenta

.....
Podpis lekarza uzyskującego zgodę